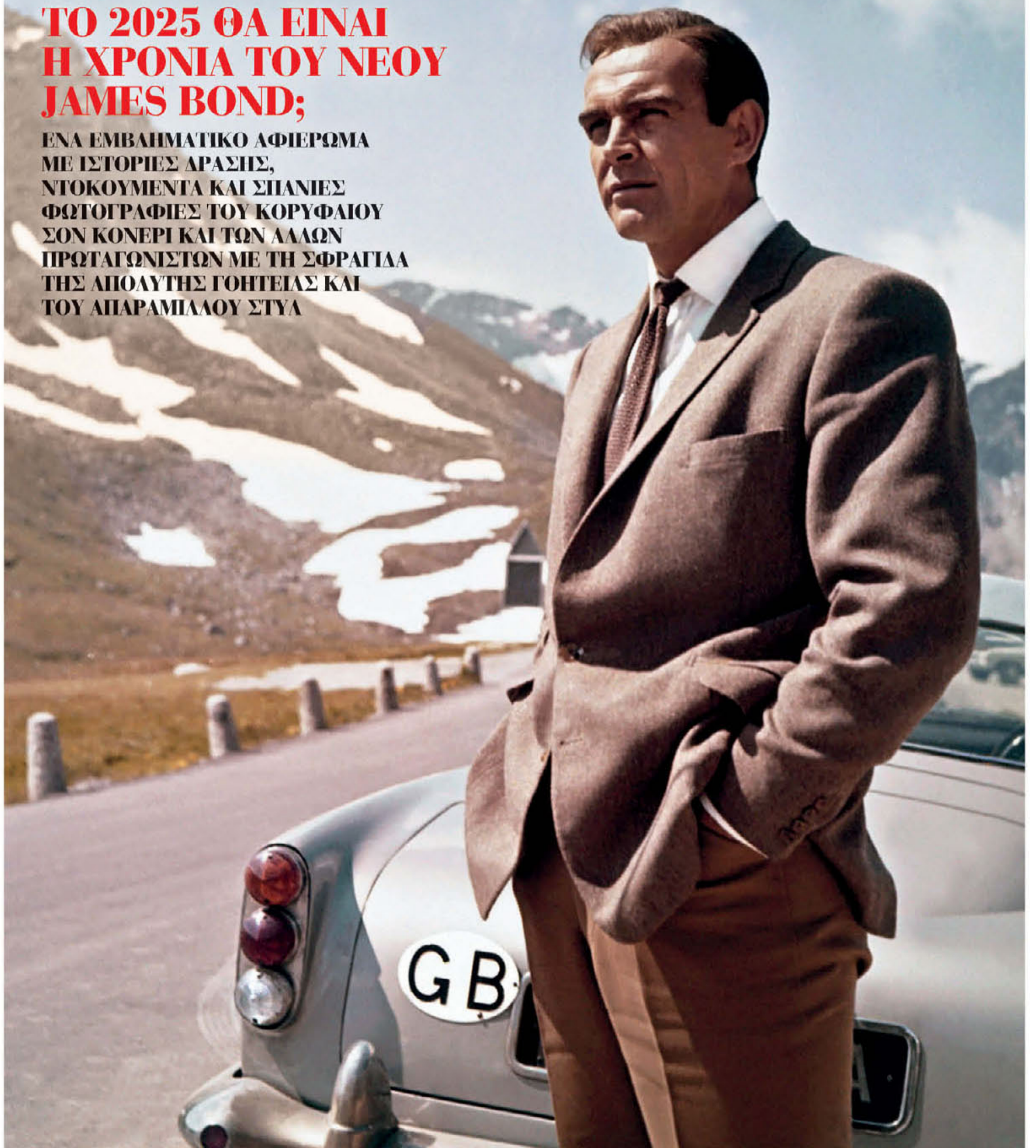

ΒΗΜΑgazzino

007

**ΤΟ 2025 ΘΑ ΕΙΝΑΙ
Η ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ
JAMES BOND;**

ΕΝΑ ΕΜΒΛΗΜΑΤΙΚΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ
ΜΕ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΔΡΑΣΗΣ,
ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ ΚΑΙ ΣΠΑΝΙΕΣ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΤΟΥ ΚΟΡΥΦΑΙΟΥ
ΣΟΝ ΚΟΝΕΡΙ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ
ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΜΕ ΤΗ ΣΦΡΑΓΙΔΑ
ΤΗΣ ΑΠΟΛΥΤΗΣ ΓΟΗΤΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΤΟΥ ΑΠΑΡΑΜΙΛΛΟΥ ΣΤΥΛ

LUNA LUNA ΤΟ AVANT-GARDE ΨΥΧΑΓΩΓΙΚΟ ΠΑΡΚΟ ΤΩΝ ΝΤΑΛΙ ΚΑΙ ΜΠΑΣΚΙΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΕΔΩ
ΠΡΟΣΩΠΑ ΝΤΕ ΡΕΚΟΝΤΟ, ΜΙΝΤΛΕΤΟΝ, ΖΑΧΑΡΑΤΟΣ, ΧΑΤΖΗΛΟΪΖΟΥ, ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ
ΚΟΣΜΟΣ ΠΑΝΕΤΟΝΕ, ΓΙΟΡΤΙΝΟ BRUNCH, ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΡΙΒΙΕΡΑ ΚΑΙ ΧΙΟΝΙΣΜΕΝΑ ΞΑΚΟΥΣΤΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ

007

LICENCE TO STYLE

Το 2024 μετρά ημέρες, αφήνοντας άλυτη μια βασική απορία στον χώρο της pop culture: Αυτή αναφορικά με τον ηθοποιό που θα αναμετρηθεί με έναν από τους πλέον εμβληματικούς κινηματογραφικούς ήρωες. Οι μνηστήρες για τα... παπούτσια του Τζέιμς Μποντ πληθαίνουν, όμως στ' αλήθεια ελάχιστοι είναι εκείνοι οι ηθοποιοί που μπορούν να αρθούν στο ύψος της γοητείας και κυρίως του απaráμιλλου στυλ του φλεγματικού βρετανού πράκτορα που έχει την άδεια να σκοτώνει και την υποχρέωση να μην πεθάνει ποτέ.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΩΣΤΑ ΜΠΟΥΡΟΥΣΗ

Από το φθινόπωρο του 2021, όταν κυκλοφόρησε το «No Time to Die», δηλαδή η 25η και η πιο πολυσυζητημένη – για τους λάθους λόγους και τις συνεχείς αναβολές της προβολής της – ταινία Τζέιμς Μποντ, μία ερώτηση επικρέμαται ως δαμόκλειος σπάθη πάνω από την παγκόσμια βιομηχανία του θεάματος, την pop κουλτούρα και τους ορκισμένους λάτρεις των κατασκοπικών φιλμ: ποιος (ή ενδεχομένως ποια) ηθοποιός θα απολαύσει το προνόμιο (αλλά αναντίρρητα μαζί και την κατάρα) να μπει στα παπούτσια, στα κοστούμια, στα αμάξια, στο περσί του ρόλου του 007; Η απόφαση του Ντάνιελ Κρεγκ να απεκδυθεί τη στολή του πιο διάσημου μουσικού πράκτορα στην ιστορία – και μάλιστα δηλώνοντας με κάθε τρόπο και σε κάθε τόνο πως δεν τρέφει τα καλύτερα αισθήματα για τον χαρακτήρα που τον έκανε μεγάλο και τρανό στην οικουμένη – έγινε η θρυαλλίδα για μια ατέρμονη (συχνά ακόμα και ανεργία) εικονολογία.

Επιπλέον, γέμισε με απογοήτευση εκείνους που είχαν βρει στο πρόσωπο του 56χρονου Βρετανού τον ιδανικό Μποντ και προκάλεσε μάλλον αμηχανία στην Μπάρμπαρα Μπρόκολι και στον Μάικλ Γκ. Γουίλσον, τους ανθρώπους δηλαδή που κατέχουν τα δικαιώματα για την παραγωγή των ταινιών και συνεπώς διαφεντεύουν μία από τις μεγαλύτερες, τις πιο προσοδοφόρες και τις πλέον επιδραστικές κινηματογραφικές επιχειρήσεις όλων των εποχών. Μπορεί το μέλλον του Τζέιμς Μποντ να παραμένει άγνωστο και εν πολλοίς άδηλο, όμως η μυθολογία, η λάμψη και η αγλή του πράκτορα που... ποτέ δεν πεθαίνει, αποδομώντας με τον πιο ανάγλυφο τρόπο τίτλους λαοπρόβλητων περιπετειών του, όπως το «Ζεις μονάχα δυο φορές» του 1967, παραμένουν ζωντανές και επίκαιρες, με μια λέξη διαχρονικές. Στην πραγματικότητα, βέβαια, κανείς δεν θα μιλούσε σήμερα για τον Τζέιμς Μποντ, για τα θρυλικά κορψίτσια του – από την Ούρσουλα Αντρες μέχρι τη Μόνικα Μπελούτσι –, για τα συμπαρομαρτούντα του απaráμιλλου στυλ του (βλ. τα sur-mesure κοστούμια, τα επώνυμα ρολόγια, τα gadgets, τα εμβληματικά supercars) και ίσως ακόμα και για τους ηθοποιούς που τον ενσάρκωσαν στις 25 επίσημες ταινίες της κινηματογραφικής σειράς, ήτοι με χρονολογική σειρά τον

● Ο πρώτος Μποντ (Σον Κόνερι), ο αμερικανός «φίλος» Φίλιξ Λάιτερ (Τζακ Λορντ) και στη μέση το πιο εμβληματικό κορίτσι του 007, ονόματι Χάνι Ράιντερ (Ούρσουλα Αντρες).

Σον Κόνερι, τον Ρότζερ Μουρ, τον Τζορτζ Λέιζενμπι, τον Τίμοθι Ντάλτον, τον Πιρς Μπρόσαν και τον Ντάνιελ Κρεγκ, εάν ο Ιαν Φλέμινγκ δεν είχε κυκλοφορήσει το 1953 το πρώτο του μυθιστόρημα με τίτλο «Casino Royale» και πρωταγωνιστή τον Τζέιμς Σέκρεταν.

Οχι, δεν διαβάσατε λάθος. Ο αλλοτινός αξιωματικός της αντικατασκοπείας του Βασιλικού Ναυτικού, ζάπλουτος βρετανός γόνος και – μάλλον διαβόητος – γυναικάς σκόπευε να συστήσει για πρώτη φορά τον 007 στον κόσμο με ένα επώνυμο από εκείνα που δεν υπόσχονται ακριβώς κάποια σπουδαία ή μεγάλη κα-

ριέρα. Ευτυχώς για εκείνον (και για τον χαρακτήρα του) αποφάσισε, όπως είχε κάνει πριν από αυτόν και ο Άρθουρ Κόναν Ντόιλ με τον Σέρλοκ (παρ' ολίγον Σέρινφορντ) Χολμς, να αναθεωρήσει την αρχική απόφασή του και να «ξαναβαπτίσει» τον χαρακτήρα που έπλασε με μαγιά τις συμπεριφορές και τις συνήθειες των αλλοτινών «παλιοσειρών» του στον στρατό ως Τζέιμς Μποντ. Για την ιστορία, το όνομα λέγεται πως το «δανείστηκε» από τον αμερικανό ορνιθολόγο Τζέιμς Μποντ, βιβλία του οποίου φυλλομετρούσε τους δύο μήνες του χρόνου που είχε αποφασίσει να περνά στο τότε ησυχαστήριό του,

● Ο Ντάνιελ Κρεγκ φόρεσε για τελευταία φορά το κοστούμι του βρετανού πράκτορα στην 25η ταινία του franchise, το «No Time to Die» (2021).

ΤΑΚΗΣ ΖΑΧΑΡΑΤΟΣ

«Το κοινό μου έδωσε την ελευθερία να είμαι ο εαυτός μου»

Ο sui generis σόουμαν μιλάει για την «talk of the town» παράστασή του, τις στιγμές που τον καθόρισαν, τον συντηρητισμό, την πολιτική, την ιδέα της πατρότητας και τον έρωτα.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΡΗ ΒΑΡΛΑΚΗ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ

Μελετώ το πρόσωπό του, ένα πρόσωπο τόσο χαρακτηριστικό: τα ξανθά μαλλιά προσεκτικά χτενισμένα, το σπινθηροβόλο βλέμμα. Εχω αναμφίβολα μπροστά μου τον Τάκη Ζαχαράτο και την ίδια στιγμή δεν μπορώ να αποβάλω την αίσθηση ότι το πρόσωπό του είναι ο απόλυτος λευκός καμβάς, ικανός να μεταμορφωθεί σε όποιο πλάσμα εκείνος επιθυμήσει: Αλίκη, Μελίνα, Μέριλιν, Ρένα Βλαχοπούλου. Αλλά και σε όποια μορφή της δικής μας πολύβουης επικαιρότητας θέλει: Ντόναλντ Τραμπ και (γιατί όχι;) Κατερίνα Σαλακά.

Ο Τάκης Ζαχαράτος, λοιπόν, που «από παιδί είχε μία φωνή και χίλιες άλλες», όπως έγραψε για εκείνον ο Γιάννης Ξανθούλης, με υποδέχεται στο φιλόξενο σπίτι του. Καθόμαστε στο φωτεινό του σαλόνι και η τεράστια φωτογραφία της Αλίκης Βουγιουκλάκη από την παράσταση «Εβίτα», με τα χέρια ανοιχτά, έτοιμη, λες, να τραγουδήσει στο μπαλκόνι της Casa Rosada, μοιάζει να αφουγκράζεται τη συζήτησή μας.

Αφορμή για αυτή τη συνάντηση είναι η «talk of the town» παράστασή του με τίτλο «Sweet dreams... από κοντά», σε σκηνοθεσία του ίδιου και του Δημήτρη Παπάζογλου, η οποία παρουσιάζεται στο Embassy Theater, στον χώρο του ιστορικού κινηματογράφου του Κολωνακίου, ο οποίος μεταμορφώθηκε σε ένα υπερσύγχρονο θέατρο. Ο sui generis σόουμαν, με δέκα μουσικούς επί σκηνής και ένα 10μελές μπαλέτο, μέσα σε δύο ώρες αλλάζει 100 διαφορετικά πρόσωπα. «Πράγματι, παρελαύνουν άπαντες» αναφέρει. «Όλη η πολιτική επικαιρότητα, όλη η τηλεόραση, ό,τι υπάρχει σε TikTok και Instagram. Θα δεις την Τέιλορ Σουίφτ με τον Μάκη Χριστοδουλόπουλο και την Άννα Βίση, τη Μαρίνα Σάττι με την Εφη Θώδη και τη Ματούλα Ζαμάνη. Η Μαράια Κάρεϊ, η Μαρία Σολωμού, ο TikToker Ορεινή Μέλισσα θα συναντηθούν με τον Κυριάκο Μητσοτάκη και τον Νίκο Ανδρουλάκη, και φυσικά παρουσιάζεται επί σκηνής το reality «The Kasselakians», όπου τρυπώνουμε στο σπίτι του Στέφανου και του Τάιλερ».

Στο δεύτερο μέρος κυριαρχούν ο χορός και το τραγούδι. «Εχω μαζί μου δύο υπέροχες φωνές: τη Νίνα Μαζάνη και την Ιόλη Πενταρά. Και κλείνουμε με ένα υπέροχο τραγούδι σε μουσική Μιχάλη Αντωνιάδη και στίχους Γιώργου Μίτσιγκα, ενδεικτικό της παράξενης εποχής μας. Λέγεται «Από κοντά»» αναφέρει και ξεκινά να μου τραγουδά με μπρίο: «Να με αγαπάς/ να με κοιτάς στα μάτια και να με φιλάς/ από κοντά να μου το λες/ και όχι TikTok και εμποϊές/ Κατάματα να με κοιτάς και όχι με sticker να απαντάς/ από κοντά, να μου το λες/ το «σ' αγαπώ» 1.000 φορές».

Υστερα σοβαρεύει. «Ξέρετε, είναι πολλές φορές που νιώθω σαν ένα εκδρομικό πούλιμαν. Ερχεται ο κόσμος, πάμε εκδρομές και περνάμε τόσο ωραία που δεν θέλω να τελειώσει η παράσταση ποτέ. Νομίζω ότι ασκώ αυτό το επάγγελμα για να κάνω τους ανθρώπους να γελούν. Θυμάμαι, κάποια στιγμή στις αρχές με είχαν ρωτήσει «Τι επάγγελμα δηλώνετε;» και απάντησα αυθόρμητα «Τάκης Ζαχαράτος». Δεν το είπα εγωιστικά ή

STYLING: ΦΑΤΜΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ, GROOMING: ΘΙΝΗΤΗΣ ΦΡΑΝΣ

επηρμένα. Όλο αυτό που είμαι είναι μια πατέντα που έγινε κατά λάθος».

Επιμένει σε αυτό το «κατά λάθος». Η ιστορία λίγο-πολύ γνωστή. Μια μέρα η Ρούλα Κορομηλά μπαίνει στο κομμωτήριό του στην Πάτρα έχοντας μάθει για αυτόν τον απίθανο νεαρό που κάθε Τετάρτη σκαρώνει μιμήσεις για τους φίλους του ανάμεσα σε λακ και λουπιές. Εάν δεν συνέβαινε αυτό, ο Τάκης Ζαχαράτος επιμένει ότι θα ήταν σήμερα ένας εξαιρετος κομμωτής. «Δεν ξέρω εάν είμαι καλός σε αυτό που κάνω. Αλλά ως κομμωτής είμαι πραγματικά εκπληκτικός» θα πει γελώντας. Φυσικά, το τι είναι σήμερα δεν το οφείλει σε μια τύχη αγαθή. Οι γνωρίζοντες μιλούν για τον επαγγελματισμό του, τις ατελείωτες ώρες δουλειάς, την καθημερινή γυμναστική, τα μαθήματα φωνητικής, την εν γένει σκληρή πειθαρχία στην οποία υποβάλλει τον εαυτό του την περίοδο των παραστάσεων. Βέβαια, υπήρχε πάντα και κάτι ακόμη εκεί: το ταλέντο. «Με ποιον τρόπο δουλεύετε όταν μεταμορφώνεστε σε ένα άλλο πρόσωπο;» τον ρωτώ. «Δεν μπορώ να το εξηγήσω» απαντά. «Κάποιες μεταμορφώσεις γίνονται αυτόματα. Άλλες, πάλι, θέλουν ώρες μελέτης. Είναι σαν να σε χτυπά πολλές φορές ένας κεραυνοβόλος έρωτας. Η αφετηρία δεν είναι ποτέ η ίδια. Για παράδειγμα, ξεκίνησα να μεταμορφώνομαι σε Ματίνα Παγώνη μετά από ένα τηλεφώνημα ενός φίλου. «Αυτή τη γυναίκα πρέπει να την κάνεις»

μου είπε. «ΟΚ» του είπα και κλείσαμε. Την ίδια ημέρα, θυμάμαι, γύρισα στο σπίτι και ήμουν κουρέλι. Και, δεν ξέρω πώς, σαν υπνωτισμένος, βρήκα μια περούκα που δεν ήταν και η πιο τέλεια, έκανα και ένα μακιγιάζ και προέκυψε το πρώτο βίντεο. Θα με πάρτε για τρελό, αλλά νομίζω ότι τα πρόσωπα στα οποία μεταμορφώνομαι με επιλέγουν με έναν δικό τους τρόπο, σαν να θέλουν να τους μιμηθώ».

Μεταμορφώσεις

Μία περούκα και ένα μακιγιάζ αρκούν λοιπόν; «Όχι, όχι, αυτό είναι τελευταίο» απαντά. «Ο Ανδρέας Βουτρινάς, που είχε την τιμή να είναι δάσκαλός μου, μου ξεκλείδωσε πολλά σημεία για την τέχνη μου. Θυμάμαι τις συζητήσεις μας στον καναπέ στο σπίτι μου στη Φωκίωνος Νέγρη, εκεί όπου μου μιλούσε για τις τεχνικές του Actors Studio. Θυμάμαι, μου έλεγε ότι ένας ρόλος είναι σαν μία πύση. Πρέπει να απογειωθείς, να φτάσεις στα αστέρια, αλλά μετά, όταν κατέβεις από το σανίδι, υπάρχει και η στιγμή της προσγείωσης, πρέπει να επιστρέψεις στον εαυτό σου. Είναι επικίνδυνο να αντιμετωπίζεις έναν ρόλο φέρνοντάς τον στα μέτρα σου. Πόσω μάλλον τώρα αν παίζεις τη Μελίνα, την Αλίκη ή τη Μέριλιν. Είναι σαν να κάνεις ακροβασία επάνω σε μία τρίχα. Γιατί έχεις κάτι πολύ συγκεκριμένο απέναντί σου. Είναι σαν να αντιγράφεις έναν πίνακα του Νταλί ή του Βαν Γκογκ. Πρέπει να είσαι ακριβέστατος. Δηλαδή, να μην καταλάβει κανείς ότι δεν πρόκειται για το αυθεντικό έργο και, εάν έστω το αντιληφθεί, να είναι τιμητικό για το πρωτότυπο. Να περιγράψω τη διαδικασία μεταμόρφωσης, πάντως, είναι αδύνατο. Είναι ένας ενεργειακός κώδικας τον οποίο πρέπει να βρεις κάθε φορά που καταπιάνεσαι με ένα πρόσωπο. Πολλές φορές είναι σαν η έμπνευση να σου στέλνει ένα email».

Του ζητάω να θυμηθεί την πρώτη φορά που έλαβε αυτό το «email». Ήταν τεσσάρων ετών, στο σπίτι της θείας του, της Μαίρης, που είχε έρθει στην Πάτρα από το εξωτερικό. Στην κρεβατοκάμαρά της, στο μπουντουάρ, ήταν ακουμπισμένη μια καστανή περούκα με κουπ α λα Ρένα Βλαχοπούλου. «Δεν ξέρω τι με οδήγησε εκεί. Εβγαλα από τη βάση της την περούκα, τη φόρεσα και άρχισα να κοιτάζομαι στον καθρέφτη» αναφέρει. «Μετά την τοποθέτησα προσεκτικά ξανά στη θέση της. Κάτι ένωσα εκείνη την ώρα. Ποιος ξέρει τι; Τώρα ένα παιδάκι να βάλει μια περούκα και να καθρεφτίζεται... Δεν είπα βέβαια τίποτα σε κανέναν. Ναι, αυτό ήταν ένα σημάδι, για παράδειγμα».

Υστερα θυμάται κάτι άλλο. Παιδί με τη γιαγιά του, στο θέατρο σκιών στην Πάτρα. «Καλοκαίρι. Είχαμε αγοράσει πασατέμπο και εγώ κοιτούσα τις φιγούρες επάνω στον μπερντέ. «Γιαγιά, πόσοι κρύβονται από πίσω; Πόσοι κάνουν τις φωνές;» τη ρώτησα. «Ένας» μου απάντησε. Και τότε έτρεξα πίσω από τη σκηνή. Το θυμάμαι σαν τώρα. Βλέπω τον Σπαθάρη να με κοιτά με ένα πατρικό βλέμμα και εγώ να παρατηρώ εκστασιασμένος πώς παίρνει τις φιγούρες στα χέρια του και αλλάζει τις φωνές. Και αν το σκεφτείς σήμερα, δεν είμαι τίποτα άλλο παρά ένα θέατρο σκιών. Μόνο που εγώ είμαι η κάθε φιγούρα».

Σήμερα πολλές φορές
τα πράγματα είναι πιο
συντηρητικά από την
εποχή που ξεκίνησα.
Το πρόβλημα αρχίζει
από αυτή την
υπερπροσπάθεια να
κατηγοριοποιήσεις
τους ανθρώπους, να
τους βάλεις ταμπέλες,
να τους κατατάξεις.
Ετσι τους στερείς την
ελευθερία τους. Δεν
υπάρχει μεγαλύτερο
δώρο από το να
είσαι ελεύθερος ως
άνθρωπος, ως
καλλιτέχνης

ΤΑ «ΔΙΑΦΑΝΑ» ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ ΤΟΥ ΧΕΙΜΩΝΑ

Ιγκλού, καμπίνες από γυαλί και σουίτες κατασκευασμένες από πάγο, για μια ξεχωριστή διαμονή μέσα στη χιονισμένη φύση.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΒΙΛΟ

Σύμφωνα με μελέτες των επιστημόνων, οι αλλαγές στη θερμοκρασία και στο φως που φέρνει μαζί του ο χειμώνας βοηθούν ώστε να κοιμόμαστε περισσότερο στη φάση REM, κατά τη διάρκεια της οποίας ονειρευόμαστε, με αποτέλεσμα εκείνη την περίοδο να βλέπουμε περισσότερα (όσο γίνεται πιο όμορφα, ελπίζω) όνειρα. Αλλά και... στον ξύπνιο μας η πιο παγωμένη εποχή του χρόνου έχει την ικανότητα

να μετατρέπει ακόμα και την πιο κοινή και αδιάφορη εικόνα σε όνειρο: σκεπάζοντάς τη με χιόνι, αυτό το παιχνιδιάρικο και αφράτο χιόνι που πάντα περιμένουμε για να μετατρέψει για λίγο την καθημερινότητά μας σε ποίηση όταν πέφτει και μεταμορφώνει το τοπίο. Τέτοιες ποιητικές εικόνες, με λευκά δάση, με παγωμένα ποταμάκια, με ουρανούς διαυγείς και ασπμένιους, ακόμα και με παγόβουνα που κυλούν νωχελικά έξω από τα παράθυρά μας, προσφέρει το σημερινό

μας ταξίδι. Πρόκειται για ένα οδοιπορικό σε έναν κόσμο με πολύ χαμηλές θερμοκρασίες. Αλλά και με στιγμές μοναδικής ζεστασιάς και θαλπωρής σε μερικά από τα πιο ιδιαίτερα ξενοδοχεία του κόσμου, στα γυάλινα – α λα ιγκλού – καταλύματα που λειτουργούν μέσα στα χιονισμένα δάση ή στις παγωμένες ακτές του Βορρά και που μας επιτρέπουν, τη στιγμή που απολαμβάνουμε κάθε πολυτέλεια, να έχουμε άμεση επαφή με τη χειμωνιάτικη φύση.

Φινλανδία

Το Kakslauttanen Arctic Resort - Igloos and chalets βρίσκεται στη Λαπωνία, συγκεκριμένα στην περιοχή της Saariselkä, 250 χιλιόμετρα βορείως του Ροβανιέμι. Εκτός από ξύλινα σαλέ που μπορούν να φιλοξενήσουν μέχρι και πέντε άτομα – με τις τιμές τους να ξεκινούν από τα 360 ευρώ και να φτάνουν τα 1.300 ευρώ ανά διανυκτέρευση – διαθέτει και θερμαινόμενα γυάλινα ιγκλού με πολυτελές εσωτερικό, καθιστικό, τζάκι και ιδιωτική σάουνα. Το διπλό ιγκλού κοστίζει από 790 ευρώ τη βραδιά, με υποχρεωτικές τις δύο διανυκτερεύσεις. Το μεγάλο ιγκλού με τα τέσσερα μονά κρεβάτια ξεκινά από τα 850 και φτάνει τα 1.550 ευρώ ανά διανυκτέρευση, ανάλογα με τον αριθμό των ατόμων που θα φιλοξενηθούν. Στους χώρους του ξενοδοχείου λειτουργούν εστιατόρια που σερβίρουν τοπικές σπεσιαλιτέ, όπως ψητό σολομό και τάρανδο. Ξύλινες καλύβες (που λέει ο λόγος) με γυάλινη οροφή, ώστε να μπορείς να απολαμβάνεις από τη θαλπωρή του

δωματίου σου το εντυπωσιακό Βόρειο Σέλας, διαθέτει και το παρακείμενο Wilderness Hotel Muotka & Igloos. Η τιμή ξεκινά από περίπου 395 ευρώ ανά διανυκτέρευση. Το Lainio Snow Village στην περιοχή της Kittilä είναι φτιαγμένο εξολοκλήρου από χιόνι και πάγο, και αυτό σημαίνει πως κάθε χρόνο, όταν ανεβαίνει η θερμοκρασία, λιώνει και στη συνέχεια ξαναχτίζεται, κάθε φορά με μια νέα ιδέα, εμπνευσμένη από ένα διαφορετικό, πρωτότυπο θέμα. Το θέμα της περιόδου 2024-25 είναι ο υποβρύχιος κόσμος και η ποικιλομορφία του. Το ξενοδοχείο αναμένεται να ανοίξει τις πόρτες του για το κοινό στις 24 Δεκεμβρίου, καθώς αυτή την περίοδο επανακατασκευάζεται. Για τη δημιουργία του κάθε χρόνο χρησιμοποιούνται περισσότερα από 300.000 κιλά φυσικού πάγου και τόννοι χιονιού. Και στο δημοφιλέστερο Ροβανιέμι, το Sky Lodging υπόσχεται γαλήνιο ύπνο «υπό το φως των αστεριών» σε ξύλινες καλύβες με δωμάτια φτιαγμένα εξολοκλήρου από γυαλί, μέσα στο

● Δεν είναι σκηνή από ταινία επιστημονικής φαντασίας, είναι τα δωμάτια του ξενοδοχείου Kakslauttanen Arctic Resort στη Λαπωνία που δίνουν στον φιλοξενούμενό τους την αίσθηση πως κοιμάται έξω, στη φύση.

CONNECT IMAGES/SHUTTERSTOCK

● Τα μεταλλικά ιγκλού του Hotel Arctic στη Γροιλανδία, εκτός από άνοιγμα στον ουρανό χαρίζουν απεριόριστη θέα και στη γεμάτη παγόβουνα θάλασσα.

KACS-MULTANER ARCTIC RESORT/LAPLAND, FINLAND

SORRISNIVA

● Η σουίτα του νορβηγικού Sorrisniva Igloo Hotel, σκαλισμένη στον πάγο για εκείνους που θέλουν να ζήσουν τον χειμώνα σε όλο του το μεγαλείο.

δάσος. Η τιμή για το σαλέ των 45 τ.μ. ξεκινά από τα 680 ευρώ για κάθε βράδυ. Στο Nellim, στα βόρεια σύνορα της Φινλανδίας με τη Ρωσία, το Wilderness Hotel Nellim & Igloos προσφέρει πολλούς διαφορετικούς τύπους καταλυμάτων, από κανονικά δωμάτια ξενοδοχείου μέχρι «καμπίνες αυτοα», όπως ονομάζει τα bungalows με τις μεγάλες τζαμαρίες και την ανεμπόδιση θέα στη γύρω φύση.

Νορβηγία

Χτισμένο από πάγο και χιόνι είναι και το Sorrisniva Igloo Hotel στον Βορρά της Νορβηγίας. Τα δωμάτιά του διαθέτουν στρώματα από δέρμα ταράνδου και υπνόσακους για ζεστό ύπνο, καθώς η θερμοκρασία στο εσωτερικό τους κυμαίνεται από -4 έως και -7°C. Αν και αυτό δεν ακούγεται πολύ θελκτικό, τα σχόλια όσων έχουν μείνει είναι εξαιρετικά θετικά. Πρόκειται, βεβαίως, για ένα ακόμα ξενοδοχείο που λιώνει κάθε Απρίλιο και ξαναχτίζεται κάθε Νοέμβριο. Παρόμοιας αισθητικής και λογικής είναι και το Snowhotel που βρίσκεται στο Kirkenes, «περιτριγυρισμένο από την αρκτική ερημιά». Τα δωμάτια κοστίζουν από 600 ευρώ ανά διανυκτέρευση. Στους χώρους του λειτουργεί και μπαρ πάγου. Υπέροχη θέα στη θάλασσα προσφέρουν

και οι γυάλινες καμπίνες του Aera - Glass cabins στο Τρόμσο.

Γροιλανδία

Προορισμός μακρινός και δύσκολα προσβάσιμος (λόγω και των περιορισμένων αεροπορικών πτήσεων), η Γροιλανδία χρόνο με τον χρόνο προσελκύει όλο και περισσότερους επισκέπτες. Για την ομορφιά των τοπίων της και για αυτή την παράξενη αίσθηση που σου δίνει το ταξίδι προς... το τέλος του κόσμου. Το Hotel Arctic στο Kangerlussuaq εκτός από τα κανονικά δωμάτιά του διαθέτει και πέντε υπαίθρια μεταλλικά ιγκλού με πανοραμικές τζαμαρίες που προσφέρουν θέα στο βαθύ φιορδ μπροστά τους καθώς και στον έναστρο ουρανό. Τα κρεβάτια τους ρυθμίζονται ώστε ο επισκέπτης να επιτύχει την ιδανική γωνία για να απολαύσει τη θέα είτε προς τη χιονισμένη στεριά είτε προς τη θάλασσα με τα παγόβουνα. Διατίθενται και αυτοα cabins για την παρατήρηση του Βορείου Σέλαος. Απόχουν 180 μέτρα από το ξενοδοχείο, κοστίζουν περίπου 600 ευρώ, αλλά δεν προσφέρουν room service. Τα αποκαλούμενα «Hello, Beach Igloo!» στο Qeqertarsuaq προσφέρουν στους φιλοξενούμενους τους, όπως το λέει και το όνομά τους, θέα στη θάλασσα. Εχουν ξύλι-